

W
Hennicki, Triumph

~~11475~~

1875. I. 45.

1436

kat. komp.

I

Mag. St. Br.

P

15.

no.

~~XXXX. C. 148~~

~~2618~~

~~1395~~

6561.

~~2260~~ Poetae Polon.

ti
(3)

TRIVMPH CNOT NIESMIERTELNYCH,

Ná pogrzebie

Iáśnie Wielmożney Pániey, Iey Mości Pániey,

KRYSTINY WOŁŁOWICZOWNY, TRYZNINEY,

Podskárbiney Wielkiey W. X. Lithewskiego, Błu-
dzienskiey, Oskiey, Przełomskiey, &c. &c.

STAROSCINEY

opisany, y

Wielmożnemu Pánu, Iego Mości Pánu

GABRIEŁOWI KIERŁOWI,

Marzałkowi Starodębskiemu, Dworzaninowi I.K.M.
Poczapowskiemu, Rákanćiskiemu, &c. &c.

Dzierzawcy.

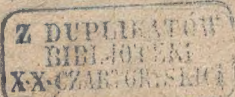
Záłośnemu Synowi,

Przez

IAKVBA STANISŁAWA HENNICKIEGO
Philosophiey Mag.stra, y w Akad. Wileńskiey S. Theol. y I. V. Aud.
OFIAROWANY.

Drukowano w Wilnie w Drukarni Akademicy Soc. IESY.

Roku Panskiego 1642.

Handwritten signature or note in the bottom right corner.

NA HERBOWY KLEYNOT.

Widziſz oręże w ſławę zamożnego Domu,
 Iako w ſwey nie wſtapia dzielności nikomu,
 Zczymkolwiek mężna w niebo Cnota wylātuie,
 To wſzystko ten Herbowy kleynot pokazuie.

BIBLIOTHECA
 VNIV. IAGELL.
 CRACOVIENSIS

1486 I

D O
WIELMOŻNEGO PANA,
IEGO MOSCI PANA.

GABRIELA KIERŁA

Marszałka Starodębskiego, Dworzanina, I. K. M.
Poczapowskiego, Rakąnciskiego, &c. &c.
Dzierżawcy.

A mnie wielce Mościwego Pána,

Grzyska iakties Bog z postępłami ludz-
kiemi czyniac / co raz / to inſte Parado-
ra do rozumu stworzonego wnoſi
Mei. p. Mārſzałku Starodębski. A za
to nie paradoxum? vtrapieniem z po-
siech być wyzutym / á przecie w kwitnacym plużyć
pokoju? choroba być do loſſka przyćśnionym / á
milego zdrowia wolności zażywać? vmrzec / á oraz
żyć na placu polec / á przecie triumphować. Nie tyl-
ko to paradoxum / ále niemal y contradictorium;
A2 leg

lecz v ludzi á nie v Bogá. Żyć ten á nie umierać /
nád którego grobem cnota triumphuie : z żywemi
ten y po śmierci obcuje / który cnot nieśmiertelnych
wielkie za sobą prowadzi orki. Zkolwiek y przed
ludzi takowych Bohatyrow sławiey by bywa v-
padek / á niżeli sam wzrost by największy. Bo często
bywa / że chociaż Virtutem incolumem odimus,
iednakże sublatam ex oculis quærimus invidi.
Dopiero się cnota na oczy pokazuje / dopiero swa
ozdoba w bytlich sercach powabia / y chciwie tu miłos-
ści zapala affekty / kiedy iako prąbek Wierłamow
z reku wleciały wietrzą chęć tu sobie podnieca. Tu
cnota powstaje / gdzie głowiek wpada : tu triumph
zaczyna / gdzie lupy żywota śmierć nieprzyjaciela od-
biera : tu chwała y sławą wdziecznie płynącą brze-
gi zabiera / gdzie pożarty śmiertelna przepasła ży-
wot płynąć wstaje. Takżę właśnie triumph cnoty
nieśmiertelne nád grobem Jasnicy Wielmożney Jey
Mości Paniey Rodzicielki W. M. M. Páná dziś
wyprawia : gdy ná żalofny pogrzebowy plac
chwałebnie wyprowadzą wspaniałe swoje or-
ki / nieśmiertelney się sławy v potomnego świata
domagają. Z tokolwiek się im przypatrz / porząd-
nym / y wienności godnym ich bytóm dziwować
się musi. Z tad bowiem zacność Familiey z cnotą

oraz od przodków wzięta Bohaterskie wywodzi
pukli: z owad meżna Bogoboyność przednie wy-
prowadza chorągwie; tu sie z swa Komitiwa hoy-
ność Pańska zaśadziła/ y gorace nabożeństwo z o-
gnistą stąnło gromada: owdzie rozmaite morti-
ficacii swoje bykwa rotę/ y rozвите szerosci sta-
nowia sie proporce; a wbytkim tym woyskiem
Milosć Boża władnie. Jąiste/ ani waleczni Kzy-
mianie w swoich triumphách takowe miewáli
woyská / ani wielkiemu swiata wbytkiego niegdę
triumphátorowi Alexandrowi Mlacedonskiemu
lub iedną takąa przy pogrzebie chorągiew ozdo-
by dodawála. Nie trzeba śmialey nikomu ná zaciąg
by tak wspaniale triumphował wielkiego Pom-
peiusza odwagi; nie trzeba rycerstwiey dzielnego
Annibala cnoty/ albo odważnego meżnych Scipio-
now mestwa. Może y słaba pleć takąy sobie
triumph y niebieskiego Senatu wystużyć. A ten
teraznieyby Jąśnie Wielmożney Jey Młosci Pa-
niey Rodzicielski W. M. M. P. triumph / aż z są-
mych cnot iey niesmiertelnych wspaniały iest do-
syć; iednakże iż wieśća przy tym z Bohaterskiey
cnoty Wielmożnego Domostwa W. M. M. P.
ma ozdobe/ bez poważney iey sławy Komitiwy y
potomnych wielow swoiey pompy rozwodzić nie
może.

może. Bo wysoka wielkich KIERIOW cnota tak
wspániałe swoje Jasność po Herolim świecie roz-
pościera / iż żta / która sie raz zlażyła Família
nie może przez odważne swe dzieła obfitey nie ro-
dzić wŹytkiey oyczyźnie sławy. A sam Herbo-
wy kleynot Wielmożnego Tego Domu te ma
przypodzona nature / iż iasności tym wietŹey ka-
żdey rzeczy wzycha / im do niego Jasność wietŹa
przystępuje. Wiadomo każdemu co Lew w mie-
stach lub ná niebie w zodyaku przyiawŹy do swo-
iey gospody słońce / lub ná ziemi korone zwierzcho-
ności nád innemi zwierzęty bierze / wŹ gdzie mno-
gie w iasności / gdzie lew / tam sa y serenitates.
Lew tam ten / iako do wielkiego światła przecho-
wywania zgodnym / tak ten tylko wielkich prze-
dow / y wielkich Bohatyrow dziedzicznym być
może. Ale to wŹytko ná to przywiodłem M. P.
MárŹalku / ábym pokazał / iako w poważnym
od tak wielu wiekow oyczystym Lwie Herbo-
wym W. M. M. P. nie tylko iasna dzielnych
Przodków W. M. M. P. sława: ále teŹ własna
W. M. P. Cnota / iako drugie słońce we Lwie
przebywájące / wŹytkie oyczyźnie oświeciła. KtoŹ
bowiem pátrząc ná wysoki Rozum W. M. M. P.
którym one poważne sprawy / którekolwiek ná
gleboki

gleboſi rozſadek W. M. P. przychoſza taſz mądrze
doſtawiaſz / iż żeby mogli rozſadniey to czynić
rzadki ſie naydzie. Aluż wdzięcznoſć oney zlotey wy
mowy W. M. M. P. nie rożna od . . . pamięci
Wielmożnego Jeg M. P. Rodzicá W. M. M. P.
Podkomorzego Czernihowſkiego / czeſcia na ſey-
mach czeſcia na ſeymitách y innych okazjach o
ſłużnoſci y całoſci oyczyzny beſpiecznie mowiaca
keo godnie wyſlawi? niech o tey taſz czeſte poſeſ-
ſtwa y przad Marſzałkowſki ſwiadczy. Zapraw-
de / widzimy poſthumam wielkich Przodkow
W. M. M. P. Virtutem reuiuifcere, & in ma-
xima ſobole indolem ad ampliffimos honores
& excellens vitæ ſingularis faſtigiū in Parente
illuſtri ad miraculū priſcæ ætatis elaboratum
adſpirare Jednáz W. M. M. P. ſława co y
ſ. pamięci Wielmożnemu Jeg M. P. Rodzicowi
W. M. M. P. nie rożnym od Aeneasa być Ju-
liuſzem / albo od Catona mądrego nie odrodzony
bydz mądrym Catonem / który w tropy Przod-
kow ſwoich wſtepuiać / ſławę w Byſkiey ſámiliey
ſwoim cnotami nieſmiertelnie wspiera. Ale ia tu
wylizaniem cnot wyſokich W. M. M. P. bawić
ſie niechee / abym impari eloquentia ich magni-
tudini Czwiażęza tu g dzie o triumphie cnot nie-
śmier-

śmiertelnych Jásnie Wielmożney Jey Mości Pá-
niey Rodzicielki W. M. M. P. mówić tylko po-
trzebá) niezdal się wymować wspaniałości. Te
tylko W. M. M. P. przezacne natury przymioty
dla tego tu námiemil/ábym z dziełności oczyszc-
go kleynotu W. M. M. P. wziętey / triumphowi
cnot Jásnie Wielmożney Jey Mości Paniey
Rodzicielki W. M. M. P. wspaniałey ozdoby
przydał. Przyimże W. M. M. P. te bláha ie-
go delineacia / częścią dla tego / ábyś miłym one-
go wważaniem nieco słodkości gorzkiemu żalo-
wi swemu przydał; częścią / áby cástowy iey tri-
umph postronnym wiekom tu nieśmiertelney słae-
wiey náśladowaniu onym został. Co czyniac / nie
nie wątpię / iż mie oraz W. M. M. P. sługe swego
do láski swey Pánstkiej z nániższemi wslugami me-
mi przyiac ráczyś.

W asmości Mego Mościwego Pána,

nániższy sluga

Jakub Stánisław Hennicki.

TRIVMPH HERBOWEY CNOTY

Coż to? rzali Cnota Wrodzen'e bywa?
Je kto krew z przodków bierze; już cnoty nabywa?
Toć tedy dosyć będzie wielkimi Przodkami/
Szczycić się/ prawie iako własnymi Cnotami.
Cnota iest. Jesli zacnych Przodków następujesz /
Jeżeli w ich cnotliwe tropy następujesz /
A luboć ten Kłężnot/ fortuną/ w ręce dają /
Gdy go dobrze używasz cnotąć się dostają.
Bo zacność familii nie z kad inąd sływie/
Jedno z cnoty: a zacym na logo krew płynie/
Wraz płynie y cnota: ktora iesli w żyć
Dmieś/ możeś iey iako własności twej użyć.
A iako drogi kamien lubo piekny w sobie/
W prawiony iednak w złoto mnoży się w ozdobie;
Tak y cnotą ma zekrwie swoje zalecenie /
A ona ozdobiona bywa w wielbey cenie.
Coż już rzekę o wążey Cni Wollowiczowie/
Familii? co o was waleczni Meżowie?
Z ktorych iedni za krole zdrowie swe dawali,
Drudzy broniac oyczyzny meżnie umierali.

B

Jeżeli

Jeſzcze dotad J E K Z E G O Prusy pámietáia /
Jeſzcze ſie iego meſtwá y mieſzá lekáia.
A Ciebie iáko wspomnie Romanie bez chwały ?
Przed ktorym zátwożone wſtecz woýſka pierzo
Ciebie pomna koſcioly/ y znowu/Páſterzá/ (chály
Ciebie pragna Eufachi. Ciebie zaś Rycerza/
Kodważnego Kządźce płacze Hieronymie
Żmudzka ziemia w ſpomniawſzy ná wielkie Twe
Wiechy piorá potrzebá y kárty żelazney/ (Imie.
Żebym mogł dzieła reki wyrażyc odważney/
A wieczyſte Imiona Wollowiczow piſać /
Káżdego z onych meżow w potomny wiek wpiſ
Lecz ieſzcze nam niektorych żywe kwitna cnoty/ (ſáć.
Drugich w świeżey pámieci ſwiecaſie przymioty/
Do ktorych y poſtronne ſwιάtło przyſtapilo/
Gdy wielkie z ſobá Domy przyiáźnie ſpoilo.
Tu wielkich Kíażat Czapki / tu Pieczęci wielkie /
Tu Orły/ ſtrzały/ Jeżdźce/ tu Ořeża wſelkie/
Jáko w Cekaſ zebrańe w Wollowiczow Dómie/
Cnote nam ich ná oczy podáia widomie.
Ale co ia zámożna w te cnote oreże
Wynoſe : y bogata w nieſmiertelne meże/
Slawę piſe? ktora ſie z Wollowiczow ſkíemi
Zlażyła Jáſnoſćiami ná ozdobnieyſzemi.
Doſyćby ná Zbarawſkich Kíażat Cnocie bylo/

By znia Wollowiczowski Imie sie Berzyło/
Choćby od własney Cnoty wieczności nie miało/
Choćiażby nie tak/ iako dziś kwitnie/ wspa niało.
Ci to Książeta kiedy ci Dbarawscy byli
Ktorzy cokolwiek Cnota sławnego czynili
Wszystko miley oyczyźnie Bzyrze oddawali/
I tym iey niesmiertelna sławę rozmnażali.
Wędzie w nich Polki iasniał animusz wspaniały/
Wędzie iednako slynal vmyśl wrzeczach stały/
Mestwo na placu krwawey Bellony kwitnelo/
Serce z mądrością v wśech narodow slynelo.
Z tych Książat krwi Krystyna Tryznina wstawiona/
Z Marki Athanasiey Dbarawskiey zrodzona/
Bierze wietża na triumph y wspanialża sławę/
O ktorey nieścenzona miałby wierż zabawę.
Nuż gdy sie na przecierne pulki obeyrzemi (my
Spraw y dziel niesmiertelnych/ ktore isć widzie-
I cnoty walecznych Kieclow wysoce wstawionej/
I wszystkim Państwu Narodom postronnym znas
Unad to / kiedy ieżge oko obroćciemy/ (mionej.
I z drugiey strony mile na rocy spozyrzemy /
Ktore enych Tryznow Cnotą wszystki rozdzieliła /
I na splendor Triumphu tego wystawiła/
Przyznamy iż niikt w Cnocie tak nie triumphował/
Choć z wielkim Alexandrem wszystek świat zwoo-
iował/ Bz Bo

Bo ten chociaż na wBytek świat sie byl odważył/
 Źginal iednąk/ że Cnocy mnicy v siebie ważył.
 Ta zaś cna Heroina nie tak triumphuie/ (Kwie
 Gdy przed nią cnotą Przodków wspaniale przod,
 Miałą y Przodków/ miała y Przyjaciół cnoty/
 Ktore sie z iey złączyły własnymi przymioty.
 A nad to wBytko w niebo ze wBytkim zmierzyla /
 Gdzie Triumphowi swemu miejsce naznaczyła.
 Tak znacznie y po śmierci swojej triumphuie/
 Przed którym Boiażń Páńská cna regimentuie.

TRIVMPH

BOGOBOYNOSCI CHRZE- ścikańskiey,

Możeli Boiaźni z Mestwem w iednym pulku sta-
Możeli sercá mestwu w potrzebie dodawać? (wac?
Niechay o tym Kycerze zdania swoje daia /
Niechay oni przeciwnie rozumienia máia.
W mnie ten námeźniewy / kto sie Bogá boi/
Ten mi zá tysiac bitnych Bohatrow stoi.
Bo ten (ktokolwiek) wieniec z lauru otrzymawa /
A gdzie drudzy padaia / tam on meźnie stawia.
Kogoś miez nie zwycięzył / roskoż zwyciężyła
A pod swoy niepożesny regiment podbila.
Na tego sie by wšytek wiár y piekło srogie/
By pieśzoty / przygody / by y zdrady mnogie/
Jako welny ná skałe bily rozgniewane/
Nieruśa go / á same beda zgruchotane. (stwo/
W ktorym iść Boiaźni Boska / w tym y wielkie me-
Ktore z swych nieprzyiaciol odnośi zwycięstwo.
Nie zleknie sie ten srogich tyrannow ziadłości/
Nie zleknie sie y samey śmierci okrutności.
By tylko nie obraził Bogá / y sumnienia/
Żá nic sobie poczyna w belakie burzenia.

A nie

A nie tylko takowe mestwo może mieć /
 Lecz y w płci słabszey sercá Marsowe bywają.
 Jako w tey Heroinie na oko widzimy /
 Kiedy sie iey ku Bogu státku dziwuujemy.
 Ża nie v niey Przyjacieli / ża nie roskoż była /
 Która ia do obrázy Boskiej przynodziła.
 A tysiącność podobno vmrzećby wolála /
 Byle tylko sumnienia grzechem nie zmázála.
 A tak była w Boiażni Boskiej vmocniona /
 Że żadna przeciwnośćia nie była zmieniona.
 Mężnym sercem w takowey Boiażni stawála /
 A żądze swe y Sturmy postronne deprála.
 A który proße triumph nawietżby być może ?
 Jako gdy kto dla cnoty sam siebie przemoże ?
 Ten zwycięstwo ma wietżke niż gdyby w moc grody
 Swoie pobil / y dzięki zwyciężył národy.
 Toć to iest báć sie Boga / być nieustrasonym /
 Ani żadnym powabem zostać zwyciężonym.
 Jaki to triumph cnoty / iako splendor wielki !
 By sumnienia nie zmazáć znośić acord wśelki.
 Jásnieyże iuż przy samey grobowey ciemności /
 Cná Heroino / miley záżyway wieczności.

TRIVMPH

SZCZODROBLIWOSCI

wszelákiey.

Ni rzeki perły toczące /

Ani żródła złotem płynące /

Ani wody przez srebrne snujące się wąły /

Ani który kamienie brzeg drogie wstały /

Ani góry kręszem odziane

Ani pola pieniążmi siane /

Ani ndwy z Indiei bogactwá plawiące /

Ani z nurtów bogatych strumienie skążące :

Tak się wchciwe wnurząia oko /

Tak do serca płyna głęboko /

Jako się szczodrobliwosć w affekt ludzki snuie

Jako prawie za serce człowieka wymuie.

Lecz y słusznie: bo tylko chciwym

Tam te ogrom / y drapieżliwym

Sercom się podobáia / nasyć nie mogą /

Chęci ludzkiey / by woda płynęły w nie innoga.

Samá tylko iest szczodrobliwosć /

Która wszelką nasycá chciwość /

Gdy z wolney woli płynac seroko wylewa /

A wszel-

A wśleśa chuć serc ludzkich przyiemnie żalewa.

A ktoć teraz ma takie słowa?

Komu taka plynie wymowa?

Żeby Tej Heroiny Hoynosc mógł wymowić/

Żeby ia według zasług mógł słusnie wystowić.

Żeby Hoynosci Szpitala żyły /

Tej koscioły rzec zdobyły /

Gdy tamte ialmużnami często opatrzone /

Te zaśie hoynie dary były obdarzone.

Ża nie sobie ósien pozyciała /

W który Kęsa iey prożnowała /

Ktora na datęk w Bytka była otworzona /

A żadnemu z ubogich nie była skurzona.

Teyże Kęsi Zakony znała

Wielka hoynosc iey wystawiała

Wieżnie / y w Bytcy ludzie niedza vtrapieni /

Katunki od niey mieli pretko / żasnućeni.

Przy swym stole często miewała

Ubogich / y z nimi mawiała

O Bogu y o niebie / do Borego swoje

Przez nich stała ialmużny / kupczac tam pokoić.

A przed śmiercią cokolwiek miała

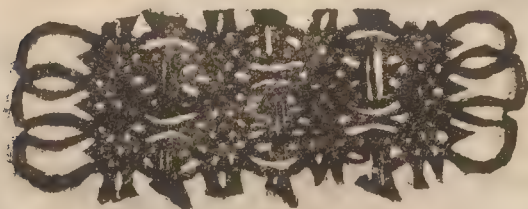
W srebze / zbioru / hoynie oddała

Bogu / w ludziach żalcenych / nie z niego sobie

Ku pogrzebowey czynić nie każac ozdobić

Lecz y truny nie pozwoliła
Aby w Aramit vbrana była/
Lepiej ten koszt v bogim oddać rozkazywać/
A w nich sobie Bżesliwa wieczność zakuwać.
O Bżesliwaś przy ktorey grobie!
Triumfuie w takiey ozdobie
Szczodroblwość/á wieczność przez nie zakuwana/
Przyimie cie w swe rece wieńcem ozdobiona.

TRI-

TRIUMPH

NABOZENSTWA G O-

racego y cierpliwości w chorobie.

N ten me głuche Triumph strony mąia
Epiwac? Ktoemu lumie nie zdolaię/
Na których Muzy wdzicę me przygrawia/
Gdy Bohaterstich cnot sławę pierwia:
Ani na Cythrze Apollo przy gronie
Mus mięskaiacych/ w gurnym Helikonie/
Ani Orpheusz duże cchnacy w skaly/
Wdziej mogli dąsiac pieniem swym tey chwały/
Kto raz z żąpala Bestiego wypada/
A serce palac duży ludzka w lada/
By sie ku niebu iázo ogień miał/
A nie na ziemię z woda sie wylala.
By narobno. cia żadna nierużona/
Ani aff. ktow w ichem rosprowona/
Szukala iákley na świecie ochlody/
Niechcac dla Boga żadney cierpieć škody.
Wspicie tedy Muzy strony swoje/
Niechay y gesle milcza Orpheu twoie/
Bo sie na triumph cnoty tey nie znida/
Ani w škrytości chwały oney wmda. T. 1

Toż rozumieć/ co się drugim zdało

Tey podobáło.

A zaś w małżeńskiej tożowa Bzyrości
Stałość chowała / że żadne przykrości
Żadne przypadki iey nie mogły skrużyć/

Ani porużyć.

Rzecz z słowy/ słowa z rzeczą się zgadzały/
W Bytkie postęptki Bzyrość wydawały/
A stała miłość w Bytkim tym rządziła/

W Bytko zdołała.

Nie było sporek ani słyszeć zwady/
Ani przeciwney iakiegokolwiek rady/
Jednymże sercem/ iedną duszą żyli

Jednoż mówili.

Nie tak się w Rzymie cne Panie wstawily/
Nie tak się meżnie Ahenki stawily/
Nie tak y popioł króla meża pila

Stateczna była.

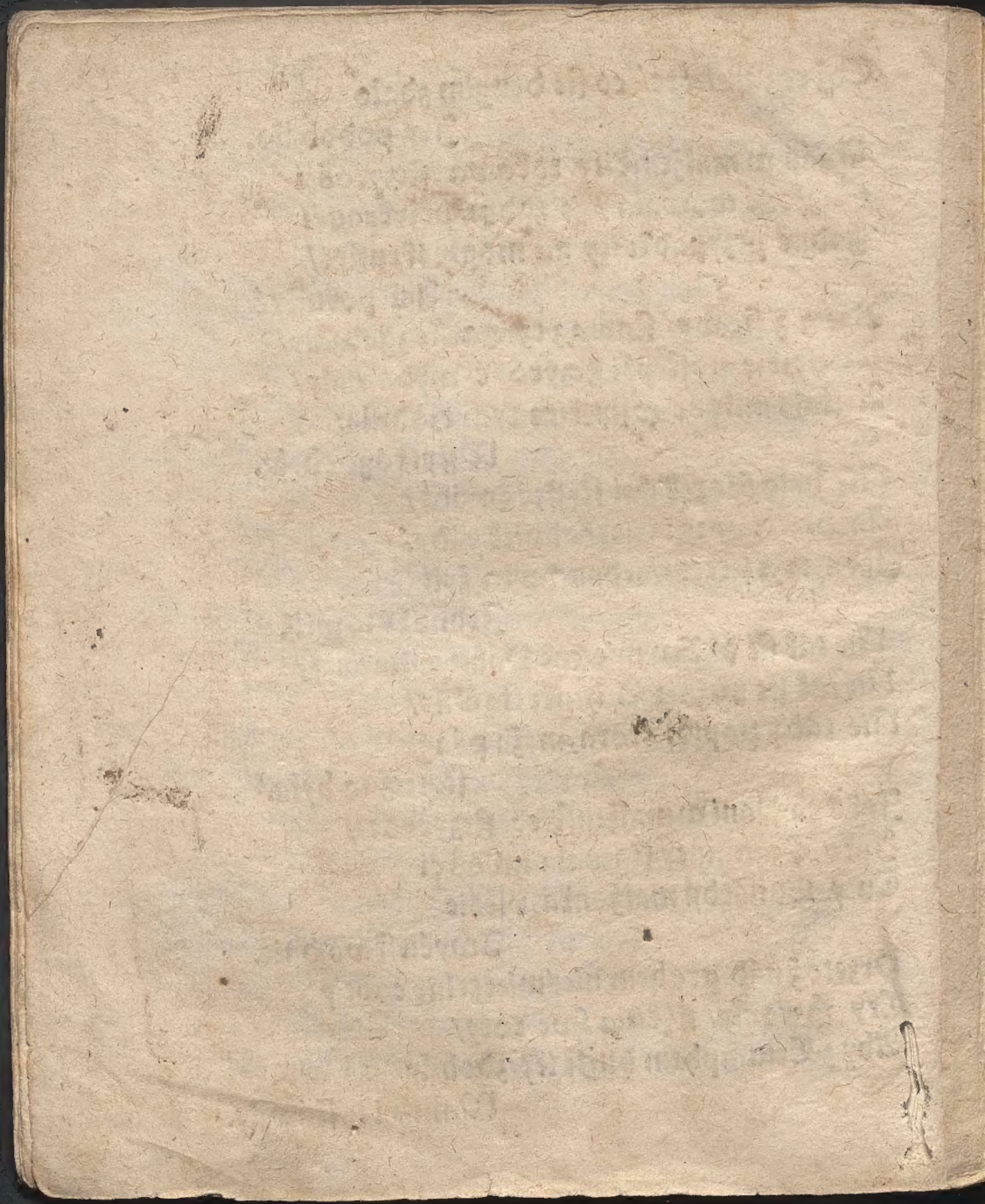
Jako ta Pani w małżeńskiej Bzyrości/
Jako wzajemney stawiała miłość ci
Tu y Eduarda małżonka wstaje

Żwyciestwo daie.

Przetoż nad grobem nieśmiertelne cnoty y
Tey Heroiny/ Bytunia swe rotę/
Aby z Triumphem dusze iey zdołały

W niebie. stawily.

Biblioteka Jagiellońska

sidr0013917

